

Datum: 14-01-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ
هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا
أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ.

ONBAATZUCHTIGHEID (AL-ĪTHĀR)

Allah ﷻ zegt het volgende in de Qurʾān: “En degenen die vóór hen in het huis [Medina] woonden en geloofden [de *al-anṣār*]: zij houden van degenen [uit Mekka; de *al-mubājirūn*] die naar hen zijn geëmigreerd; zij vinden in hun binnenste geen jaloezie op wat [aan hen] is gegeven. En zij geven hen de voorkeur boven zichzelf, zelfs als er behoefte onder hen zou zijn. En wie zich houdt voor zijn eigen gierigheid: zij zijn dus degenen die de welslagenden zijn.”¹ Volgens een *ḥadīth* zei de Profeet ﷺ het volgende: “Niemand van jullie gelooft [echt] totdat hij voor zijn broeder graag wil wat hij ook graag voor zichzelf wil.”²

Beste broeders en zusters!

Toen de moslims niet langer in vrede en harmonie konden leven in Mekka, waren zij genoodzaakt om naar Medina te emigreren. De Profeet ﷺ sloot een overeenkomst van broederschap, gebaseerd op vrijwilligheid, tussen de emigranten uit Mekka (*al-mubājirūn*) en de helpers van Medina (*al-anṣār*). De moslims in Medina toonden zich trouw aan deze overeenkomst en brachten grote offers om in de behoeften van hun *mubājirūn*-broeders te voorzien. De offers die de moslims in Medina brachten worden in de Qurʾān aangeduid met het begrip *al-īthār*. *Al-īthār* betekent de bereidwilligheid om broeders/zusters te verkiezen boven jezelf, zelfs indien je zelf behoeftig bent. Deze zelfopoffering is een uiting van het geloof (*al-imān*).

Beste gemeenschap!

Op een dag kwam een man bij de Profeet ﷺ en zei dat hij honger had. De Profeet ﷺ liet de woningen van zijn echtgenotes informeren, die niets anders bleken te hebben dan water. De Profeet ﷺ zei: “Moge Allah genade hebben met degenen die hem deze nacht [in zijn huis] ontvangt.” Geen van de aanwezigen had eten in huis. Een *ṣahābī*, genaamd Thābit ibn Qays, zei dat hij hem wel kon ontvangen, en ze gingen samen naar zijn huis. Thābit had thuis eten dat alleen genoeg was voor zijn kinderen en vroeg zijn vrouw de kinderen te laten slapen en het eten aan de man te serveren. De vrouw liet de kinderen slapen en zette het kleine beetje eten dat er was op tafel. Toen zij om de tafel gingen zitten, deed de vrouw het licht uit zodat het donker werd. De gastheren deden alsof zij ook aan het eten waren. De man ging eten en dacht dat de gastheren ook aten. De *ṣahābī* en zijn vrouw en kinderen brachten die nacht met honger door. De volgende ochtend zei de Profeet ﷺ tegen de *ṣahābī* dat Allah ﷻ erg tevreden is geworden vanwege zijn gedrag en dat in dat verband het volgende vers werd geopenbaard: “En zij geven hen de voorkeur boven zichzelf, zelfs als er behoefte onder hen zou zijn. En wie zich houdt voor zijn eigen gierigheid: zij zijn dus degenen die de welslagenden zijn.”³

Beste gelovigen!

Het is bedroevend om te zien dat de mens vandaag een gevangene is van de materie en dat het zich veroorlooft om meer en meer te verdienen, om nog egoïstischer te zijn en om anderen volledig te negeren, terwijl er ook mensen zijn die honger lijden. De enige uitweg hieruit is door de Profeet ﷺ en zijn vooraanstaande *aṣḥāb* als voorbeeld te nemen en het begrip zelfopoffering tot gemeengoed te maken; vooral in een tijd van schaarste, honger en oorlog. Wat een gelukzaligheid voor zij die vrijwillig offers kunnen brengen! Wat een gelukzaligheid voor zij die hun broeders en zusters in het geloof verkiezen boven zichzelf, terwijl zijzelf ook behoeftig zijn! Ik beëindig mijn preek met een vers uit de Qurʾān: “En zij geven het voedsel waarvan zij houden aan een arme, een wees en een gevangene. [Zij zeggen]: ‘Voorwaar, wij voeden jullie slechts omwille van het welbehagen van Allah, wij verlangen van jullie geen beloning en geen dank.’”⁴

**Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland (ISN)**

¹ Al-Ḥaṣhr, 59: 9.² Al-Tirmidhī, *Ṣifāt al-Qiyāma*, 59.³ Al-Bukhārī, *Manāqib al-anṣār*, 10; Al-Muslim, *Al-Ashriba*, 172.⁴ Al-Insān, 76: 8-9.